

Núm. 93 gener 2008

SUMARI

- Assemblea Anual Ordinària.
- Candidatures al Concurs de Joves Sociòlegs.
- Índex de "Societat Catalana 2008".
- Recepció d'articles per a la Revista Catalana de Sociologia en format digital.
- Sol·licitud del correu electrònic.
- Acord amb el Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya.
- Beques per a cursos de doctorat en Ciències Socials.
- Espai d'Opinió: *Reflexions a l'entorn dels orígens de l'Associació Catalana de Sociologia*. Jordi Estivill.

Coordinació: Eulàlia Solé

Secretaria: Blanca Betriu

Associació Catalana de Sociologia

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

M. Aurèlia Capmany, 14, 08001 Barcelona

Tels. 93 3248580

Fax: 93 270 11 80

Correu electrònic: bbetriu@iec.cat

Web: <http://acs.iec.cat>

Assemblea Anual Ordinària

L'Assemblea Anual Ordinària de l'Associació Catalana de Sociologia se celebrarà el proper dimarts 5 de Febrer, a les 18,45h, a la Sala Pi i Sunyer de l'Institut d'Estudis Catalans, carrer del Carme, 47 de Barcelona.

A les 20.00h es realitzarà un debat amb el Comissionat de l'Alcaldia de Barcelona per a la Participació Ciutadana, Sr. Ramon Nicolau, sobre el Pla d'Actuació Municipal (PAM). La Junta directiva de l'ACS ha decidit organitzar aquesta sessió d'orientació participativa per tal de recollir l'opinió dels sociòlegs i sociòlogues sobre el PAM i tenir ocasió de fer aportacions i discutir-ho amb un dels seus màxims responsables.

Després d'aquesta reunió, us proposem d'anar a sopar plegats i, per aquells qui ho vulguin, continuar amb el debat sobre el PAM o els suggeriments que tingueu per fer activitats durant aquest any 2008. El sopar es farà a les 21h al restaurant Antic Forn, del carrer Pintor Fortuny, 28. Aquells qui vulgueu assistir-hi es prega confirmació prèvia **abans del 31 de Gener** per correu electrònic a acs@iec.cat i haver fet l'ingrés de 20 euros al vostre nom i amb la informació de "Sopar Assemblea" al número de compte: 2100-0963-62-0200027465.

Candidatures al Concurs de Joves Sociòlegs

Enguany s'han presentat deu treballs candidats a obtenir el Premi o l'accèssit, si s'escau. La comissió avaluadora està constituïda per Jordi Garreta, Xavier Godàs i Cristina López, els quals hauran de determinar el treball o treballs premiats abans del dia 13 de març.

El lliurament es realitzarà el proper dia 24 d'abril a la seu de l'IEC, carrer del Carme, 47, Barcelona. Per a més informació: www.iec.cat

Índex de "Societat Catalana 2008"

Quan ja s'està enllestit la publicació del número 2 de "Societat Catalana", us avancem els apartats de què constarà, amb els respectius articles i autors/autores.

1. Ciutadania i societat civil

- Secularització i diversitat religiosa a Catalunya
- M^a del Mar Grieria
- Ciutadania i benestar quotidià - Teresa Torns i Sara Moreno, Vicenç Borràs i Carolina Recio

2. Política i governabilitat

- Desafecció democràtica o conjuntura política? - Joan Subirats i Quim Brugue

3. Economia i desenvolupament

- Catalunya i el seu model de creixement - Anna Laborda
- La qualitat de l'ocupació a Catalunya - Maria Caprile

4. Població, territori i estructura social

- El tractament dels col·lectius amb necessitats específiques en el Pacte Nacional per l'Habitatge 2007-2016 - Jordi Bosch
 - Energia èdica i territori - Joaquim Sempere
- ### **5. Cultura, educació i ciència**

- Segregació i dualització escolar a Catalunya - Isaac González i Ricard Benito
- La vitalitat de la llengua i l'ús del català - Francesc Vallverdú

6. Benestar i salut

- De Lisboa 2000 a Lisboa 2007: Els plans d'inclusió social a Catalunya - Jordi Estivill
- Desigualtats i salut - Cristina Sánchez

Apèndix:

- Els indicadors socials de Catalunya - Màrius Domínguez

Recepció d'articles per a la Revista Catalana de Sociologia en format digital

Quan estem a punt de rebre per correu electrònic el número 22 de la Revista Catalana de Sociologia (RCS), podem avançar que durant aquest any 2008 sortiran així mateix els números 23 i 24.

El primer estarà dedicat al Cicle de Conferència que es va realitzar sota l'epígraf *Identitats*. Comptarà amb els textos dels conferenciantes i amb una introducció a càrrec de Carlota Solé. Inclourà també els dos treballs premiats en el darrer Concurs de Joves Sociòlegs, a més a més d'altres articles.

El n° 24 serà una miscel·lània composta per articles diversos, entre ells una selecció de les ponències i comunicacions presentades al darrer Congrés de Joves Sociòlegs.

Per a l'any 2009 està programat el n° 25, el qual oferirà completa la conferència pronunciada per

Peter L. Berger el propassat dia 23 d'octubre en un acte organitzat per l'ACS. Així mateix, s'espera comptar amb una introducció de Joan Estruch.

Per aquest número, dedicat a la **Religió**, encara s'està obert a rebre articles. Els interessats han d'enviar-los al Consell Editorial de la Revista Catalana de Sociologia, Secretaria de l'Associació Catalana de Sociologia, tot atenent-se a la normativa editorial que es resumeix a continuació. (Més extensament es pot trobar al Butlletí nº 92 del novembre propassat).

- El text dels articles tindrà una extensió màxima de 25 pàgines (50.000 matrius) i es presentarà en una versió preparada per a la seva publicació. L'article podrà incorporar quadres i gràfics que siguin adients per a la correcta comprensió.
- Es presentarà en format de processador de text Word per a Windows, a doble espai, amb un tipus de lletra Times New Roman a mida 12, amb un promig de 2.000 matrius (conjunt de caràcters i espais en blanc) per pàgina. Al processador Word el còmput de matrius pot realitzar-se a partir del menú "Eines", funció "Comptar Paraules". Les pàgines hauran d'estar numerades i a l'arxiu se li haurà aplicat el corrector de Word.
- Els escrits es presentaran en llengua catalana preferentment, encara que s'admetran originals en d'altres llengües, i en aquest cas seran traduïts per la RCS per tal de ser publicats en llengua catalana. S'haurà d'adjuntar a l'inici de l'article un resum en català, castellà i un altre en anglès. També s'haurà de fer constar a l'inici, a continuació dels resums, les paraules clau en català, castellà i anglès i finalment, el títol de l'article en anglès. Cal presentar un breu currículum (no més de 100 paraules) de l'autor o autors, que haurà d'anar en un arxiu a part.
- Tots els textos enviats per a la seva publicació a la RCS hauran de ser

inèdits. Els originals s'enviaran en suport paper i una còpia en disc d'ordinador. En suport paper s'enviaran quatre còpies, una d'elles on consti el nom de l'autor i el currículum breu, la ubicació institucional, numero de telèfon, fax i correu electrònic i tres còpies sense fer constar aquestes dades, per tal de garantir una avaluació universalista de les contribucions.

- Les taules, gràfics, mapes, etc., que acompanyin el text han d'integrar-se dins del mateix i anar degudament numerats i ordenats correlativament. També portaran un títol i haurà d'especificar-se la font. A més a més, la seva referència dins del text ha de realitzar-se fent servir el número d'identificació de la taula o quadre de que es tracti.
- Les notes han d'anar a peu de pàgina i numerades correlativament. Les cites dins del text s'efectuaran seguint el model Harvard d'acord al següent exemple (Castells, M. 1997:159). Les referències bibliogràfiques s'han d'incloure al final del text seguint l'ordre alfabètic dels autors.
- Els treballs s'han de remetre a la Secretaria de l'Associació Catalana de Sociologia, C/ M. Aurèlia Capmany, 14, 08001, Barcelona. Tel. 93 324 85 80

La RCS convida a la proposta i enviament d'articles diversos així com de ressenyes de llibres. El Consell de Redacció que avaluarà les col·laboracions per a la seva publicació estarà constituït per especialistes en la matèria, tot seguint els cànons que marquen les publicacions científiques.

Sol·licitud del correu electrònic

L'ACS encara no disposa del correu electrònic de tots els socis i sòcies. Els que encara no l'han proporcionat haurien d'enviar-lo a l'adreça de

secretaria, bbetriu@iec.cat, per tal que sigui introduït a la base de dades i puguin rebre, entre altres materials i informacions, la Revista Catalana de Sociologia.

Acord amb el Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya

Benvolguts socis i sòcies,

En ocasió del passat IX Congrés Espanyol de Sociologia, vàrem arribar a un acord de col·laboració amb el Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya per fer més estretes les relacions entre ambdues entitats. Tant el Col·legi com l'ACS perseguim objectius complementaris per tal de promoure la Sociologia a Catalunya, ells des de la vessant professional i nosaltres des de la perspectiva científica. L'acord consisteix en facilitar l'accés dels col·legiats als congressos i en promoure la participació dels membres de l'ACS en el Col·legi.

Es tracta d'encoratjar la inscripció en el Col·legi dels membres de l'ACS que encara no en formin part. Tots aquells socis i sòcies que decideixin fer-ho gaudiran d'un any d'inscripció gratuïta.

Us animo, doncs, a que tots i totes les que estiguen interessats en aquesta oferta ho comuniquen a la secretaria de l'ACS. Crec que és una bona ocasió per donar-nos suport mútuament i generar sinèrgies en favor de la Sociologia.

Rebeu una cordial salutació.

Oriol Homs
President

Beques per a cursos de doctorat en Ciències Socials.

La Università degli Studi di Roma "La Sapienza" ofereix beques per a cursos de doctorat que poden interessar als sociòlegs.

El termini per a la presentació de sol·licitats és el 15 de febrer de 2008. Informació a:

www.uniroma1.it/studenti/laureati/dottorati

Espai d'opinió

Jordi Estivill.

Reflexions a l'entorn dels orígens de l'Associació Catalana de Sociologia

Com el seu nom indica, aquest article no intenta escriure una història de l'Associació Catalana de Sociologia. Algun dia caldrà fer-la. Per tres motius fonamentals. Un perquè no deixa d'ésser important que les noves generacions de sociòlegs coneguin millor un dels instruments a través dels quals aquests professionals s'han expressat i s'han fet presents en els debats que han sacsejat la societat civil a Catalunya i als Països Catalans. Dos, perquè cada vegada que s'apropa un aniversari de l'Associació vénen els neguits per donar a conèixer la seva història, i per ara els diferents intents no han acabat de reeixir o són limitats o tenen alguns errors, que porten a que, per exemple, no es conegui bé la data de la seva fundació i a la divertida paradoxa d'haver celebrat el vint-i-cinc aniversari en unes dates que no l'hi corresponien. El tercer motiu és que correm el risc de fer salat i que, a mesura que passen els anys, vagin desapareixent els protagonistes d'aquesta petita història i qui l'escriu ho hagi de fer sobre una documentació parcial i trossejada i cada cop més difícil de trobar. Tots sabem que les fonts documentals¹ són fonamentals a l'hora de refer l'itinerari d'una determinada institució, però al mateix temps s'ha de reconèixer el valor de les aportacions personals que degudament contrastades poden evitar el biaix de la interpretació subjectiva.

¹ Vaig guardar curosament els arxius inicials de l'Associació fins que, en el mes de desembre de 1982, aquesta va tenir un despatx propi a l'Institut al carrer del Carme 47. Aleshores en vaig fer fotocòpia i els vaig lliurar degudament ordenats. Després hi ha hagut diversos moviments i trasllats, i no conec en quina situació es troben.

Són aquestes les raons que m'han portat a escriure aquestes reflexions sobre els orígens de l'Associació. Com una aportació més al que hauria d'ésser un esforç col·lectiu que tinc l'esperança que algun dia es faci amb el rigor i els mitjans que l'hi són necessaris.

Es tracta, doncs, d'una aportació modesta, limitada i esquemàtica. Modesta perquè es fa sobre la base d'una documentació i records personals. Limitada ja que el nombre de pàgines i el medi on es publica, el nostre benemèrit Butlletí, i el període escollit així ho determinen. Esquemàtica pel fet que adopta la forma d'un conjunt de punts que no seran tractats amb profunditat, sinó més aviat suggerits sintèticament.

Algunes pistes que he trobat per a redactar aquestes notes són: els meus arxius, la pàgina web de l'Associació, que inclou una breu història i una succinta memòria que tenen alguns errors. En el Butlletí de març 1980 s'hi troba un breu apunt sobre la fundació de l'Associació. En el nº1, de març 1981, s'explica la constitució de la FASEE i s'inclou un informe de Teresa Torns sobre la Sociologia a Catalunya. En el Butlletí nº 5 d'octubre de 1983 s'hi reproduïx un article de Salvador Giner publicat a la Vanguardia "La Asociación Catalana de Sociología. Las cosas han cambiado". Del mateix Salvador Giner existeix un article publicat a l'Avui, "Avatars de la Sociologia catalana", de 20 de març de 1977 i una interessant nota adreçada a la Junta de l'Associació en el mes de maig de 1981 sobre la "Societat Catalana i els Sociòlegs". En el Pòrtic de les Actes de les Primeres Jornades de Sociologia hi vaig fer una síntesi de l'itinerari de la seva preparació. Igualment, en la presentació signada per Lluís Carreño, Jordi Estivill, Oriol Homs i Marina Subirats del llibre "Visió de Catalunya", resultat del cicle de conferències organitzat per l'Associació s'hi explica el sentit d'aquestes Jornades, preparades des de la tardor de 1981, i la seva intenció de fer un diagnòstic del canvi i la reconstrucció nacional de la societat catalana des de la perspectiva sociològica. A més, cal incloure diversos

treballs no publicats. D'aquests cal citar els que darrerament ha fet Carles Girones.

Segurament poden haver-hi altres fonts i documents que caldria consultar, si hom vol aprofundir i ampliar aquestes notes provisionals. També seria necessari obtenir la col·laboració de moltes altres persones que van tenir un paper rellevant en els orígens i desenvolupament de l'Associació Catalana de Sociologia. Algunes malauradament ja ens han deixat. Citar-les totes aquí hagués fet molt feixuc el text i hi hauria el risc d'oblidar-ne alguna, que un examen sistemàtic i aprofundit posarà de relleu.

Alguns antecedents:

1. Tal com altres treballs posen de manifest, l'Associació no neix per generació espontània, sinó com la culminació d'un cert procés: 1) de relacions personals d'un conjunt de persones, 2) d'autoreconeixement i de presa de consciència sociològica, 3) d'estires i afluxes amb els responsables de l'Institut d'Estudis Catalans d'aleshores, 4) d'afirmació d'un bon nombre d'estrís i producció sociològica que començaven a tenir una certa consistència, i 5) de superar les indiferències dels uns i les reticències dels altres,...
2. Ni totes les relacions individuals eren bones, ni hi havia massa ocasions ni llocs on els sociòlegs es poguessin trobar... El franquisme prohibia reunions de més de tres persones i encara que en els anys setanta aquesta norma repressiva ja no es podia aplicar, les reunions prèvies que es van celebrar tenien un cert aire de clandestinitat. Bastants dels que es reunien tenien o havien tingut militàncies en els partits i sindicats clandestins. Això per un costat facilitava les convocatòries, però per l'altre les dificultava, ja que introduïa rumorologies, que vistes ara poden semblar surrealistes, de manipulació i de control polític que van durar fins la celebració de les primeres Jornades.

3. La inexistència a Catalunya d'estudis formalitzats i complets de Sociologia havia obligat a anar a estudiar a fora als que volien seguir-los. Això presentava avantatges i inconvenients. Per un costat, introduïa una forta selecció d'aquests, donades les dificultats i costos de seguir estudis fora del país. Tanmateix els connectava amb ambients, autors i cultures sociològiques a nivell internacional. Alguns, pocs, reeixien a obrir-se camí en la docència universitària en altres països. Un tema recurrent en aquells anys era el del retorn al país dels que estaven fora i la creació d'una Facultat de Sociologia. Aquesta s'ensenyava en Departaments de les Facultats d'Econòmiques i com assignatura aïllada en d'altres (Escoles d'Arquitectura, Ingenyeria, Empresarials, Treball Social, etc.). Els anteriors esforços de crear centres formatius privats havien fracassat i només persistia l'ICESB gràcies a les seves vinculacions amb el bisbat. L'església catòlica i fins i tot una sociologia lligada al "movimiento" havien estat les corrents dominants fins aleshores. La presa de consciència sociològica es feia contra aquests corrents. Alguns que havien estudiat altres carreres es sentien atrets per una sociologia que apareixia com una eina d'anàlisi crítica de la societat.
4. La Sociologia no era reconeguda com una ciència social més. Per alguns no es feia distinció entre la Sociologia i el socialisme. Per altres es recordava, amb por, que els fets del Maig 68 havien començat en els estudis de sociologia de Paris. Per altres era titllada d'instrument en mans de la burgesia i del sistema i per als de més enllà era un afegitó, a vegades literari, d'altres ciències rigoroses i reconegudes.
5. Quan es va plantejar l'any 1971, en el grup inicial, crear una Associació de sociòlegs, pràcticament ningú es va oposar a la proposta que el marc adequat era L'Institut d'Estudis Catalans. De fet, vam haver d'explicar a alguns dels que ens reuníem què era i què podria ésser l'Institut. Aquest tenia llavors una vida precària i sobrevivia

sota l'aixopluc d'Omnium Cultural en el rerafons del Palau Dalmaes del carrer Montcada. Van caldre moltes visites i negociacions perquè el doctor Aramon, aleshores Secretari General de l'Institut, acceptés la possibilitat de la incorporació de la Sociologia. En elles va esmentar alguns dels arguments contraris que també circulaven en els cercles de la cultura "catalanesca" del moment. Després vam descobrir que les reticències provenien de la possible competència que l'hi podien fer els components sociolingüistes (Lluís Vicent Aracil, Francesc Vallverdu, Rafael Ninyoles) de la nostra Associació i de les diferències entre aquests i les seves posicions filològiques. Val a dir que va contribuir molt a desfer els entortolliments inicials la figura del notari Faust, que aleshores presidia l'anomenada Secció d'Estudis Econòmics, Jurídics i Socials, en què ens varen situar en el potencial organigrama de l'Institut.

6. L'altre reticència manifestada per alguns dels seus responsables era que l'Associació es convertís en un col·legi professional dedicat a la defensa dels interessos corporatius dels sociòlegs. Era legítima, ja que no existia a Catalunya una corporació d'aquesta mena i fàcilment haguéssim pogut esclavissar-nos per la pendent del control professional. Una vegada creada l'Associació vam rebre una comminatòria carta de la qual en conservo còpia, en què se'ns gairebé obligava, en un llenguatge proper al del franquisme, a crear una "Delegación Provincial del Ilustre Colegio Oficial de Ciencias Políticas y Sociología" de Madrid. Vam contestar-la com es mereixia, i de la nostra resposta en deu quedar còpia en els arxius de l'Associació. També existia una més que llanguida "Asociación Española de Sociología" integrada sobretot per catedràtics de Madrid i de "provincias". Ara bé, per a la gran majoria dels fundadors de l'Associació, estava clar que el millor camí per a la defensa de la Sociologia passava per la demostració de que les nostres aportacions científiques podien ésser útils a la societat

catalana. En la redacció dels primers estatuts s'hi reflecteix aquesta perspectiva. També els complicats viarans de la formació dels que practicaven la Sociologia, l'admissió d'estudiants en l'Associació i el de professionals que provenien d'altres branques científiques i professions neutralitzava qualsevol vel·leïtat de definir codis deontològics i perseguir intrusismes.

7. No tothom en el món cultural català compartia aquestes animadversions. En aquells anys s'estava elaborant l'Ictineu, Diccionari de les Ciències de la Societat als Països Catalans. És significatiu que en aquest compendi, publicat en el mes de novembre de 1979, s'hi trobin molts articles signats per els sociòlegs de l'època i que, en el dedicat a l'entrada Sociologia, de què en són autors Salvador Giner i Joan Estruch, acabi evocant-se la creació en el mes de febrer de 1978 de l'Associació Catalana de Sociologia i el fet d'ésser membre de l'*Internacional Sociological Association*.
8. Efectivament, la producció i la presència sociològica en el nostre país ja tenia un gruix considerable. Havia pogut bastant des de 1961, any en què Salvador Giner havia evocat les condicions de la normalització de la Sociologia en un article de la revista Serra d'Or. Uns pocs botons poden servir de mostra d'aquests canvis: 1) el nombre considerable de traduccions, 2) una capacitat de recerca que es posava de manifest en una producció diversificada que anava de treballs més teòrics i lligats al pensament social, vers les sociologies del treball, del món urbà i rural, de la sociolingüística, de l'educació, de la salut, de l'art i que començava a ésser capaç de contribuir als debats sobre la identitat del país i sobre determinats col·lectius i problemes que hi eren presents (els moviments migratoris, els militars, els treballadors, l'escola,...), 3) l'existència de determinades institucions formatives (ICESB) i de promoció de la recerca (Fundació Bofill), 4) l'edició de revistes més o menys especialitzades com ara *Perspectiva Social* (1972), *Papers* (1974), *Aïnes* (1974), *Revista de Ciències*

Sociales de la Diputación de Barcelona, l'Anuario de Sociología y Psicología Jurídicas (1974), i la publicació d'articles sociològics en altres revistes de dins i fora del país, 5) l'existència, per fi, de diverses col·leccions en editorials.

9. Sense caure en nostàlgies inútils ni en mirades narcisistes, es pot afirmar que els sociòlegs estaven presents i participaven activament, a inicis de la dècada dels setanta, en els moviments socials de renovació pedagògica, de redefinició professional (arquitectes, empresaris, enginyers, mestres, advocats), de les clandestines organitzacions sindicals i obreres, de les associacions veïnals i de renovació urbanística, d'agitació cultural i lingüística, d'afirmació i renovació cívica, i en les lluites més generals per la democratització del país.
10. Aquest context explica que en l'article primer de la normativa de funcionament de l'Associació s'afirmi que la seva finalitat és la del conreu de les diverses branques sociològiques, estendre llur coneixement entre el nostre poble, publicar els treballs dels qui s'hi dediquen, promoure l'intercanvi, la formació i la projecció exterior dels professionals i facilitar la comprensió dels problemes de la nostra societat. No va ésser fàcil negociar els articles de l'anomenada normativa. El cinquè, en què s'admetien als estudiants com a socis amb veu però sense vot, aixecava reticències.
11. Tanmateix, l'article més significatiu és el setè, ja que per un costat s'hi esmenta que quatre vocals dels catorze seran proposats pel grup català de sociolingüística, per l'institut Català d'Antropologia, que aleshores s'estava constituint pel grup de psicòlegs socials i pels estudiants. Es tractava així de reconèixer la presència d'aquestes especialitats i sobretot de marcar una obertura vers altres professionals. Economistes, antropòlegs, psicòlegs, historiadors, politòlegs, juristes, treballadors socials, geògrafs havien manifestat el seu interès i col·laborat activament en les

reunions preparatòries. L'absència de lògiques acadèmiques excloents i el convenciment de la necessitat d'un intercanvi entre totes les ciències socials expliquen el perquè es va redactar així aquest article.

12. Aquest acaba amb una frase igualment significativa de la perspectiva de l'època, quan diu que "una consideració en l'elecció serà la representació dels diversos Països Catalans". Hom havia tingut una especial preocupació per convocar als sociòlegs de tots el Països Catalans i havia trobat un considerable i positiu ressò que es posa de relleu en les fitxes dels que van respondre als fulls informatius de la Comissió Gestora que es va posar en marxa en la reunió del 13 de setembre de 1976. Val a dir que en aquest cas, el recolzament de l'Institut va ésser total i les discussions varen venir del costat dels que després firmarien l'anomenat "Manifiesto de los 2.300", de 1981.
13. Del procés que va ésser definit per els disset que es van reunir en el mes de setembre de 1976, ja en els locals de l'Institut, pot ésser útil destacar-ne: 1) la llista que es va elaborar de tots els que s'afirmaven com a sociòlegs o que aquesta branca del coneixement els interessava; això després va portar a elaborar un Anuari prou interessant que permet establir un panorama de la producció sociològica d'aquells moments, 2) el caràcter obert i voluntari de la Comissió Preparatòria a la qual podien incorporar-se tots els que ho desitjaven; de fet van haver-hi tres comissions de treball que van tenir un bon nombre de reunions, 3) l'enviament de set fulls informatius a prop de dues-centes persones; el quart d'ells, enviat a inicis del

mes de febrer de 1978, és el que convoca l'acte fundacional de l'Associació per al dia 26 d'aquell mes; el cinquè full informa d'aquest acte, al qual assistiren més de seixanta persones i on fou elegida per unanimitat la Junta de govern; el sisè anuncia les activitats que es van organitzar i el setè informa de la mort de Francesc Marsal i de la convocatòria de l'Assemblea General per al 19 d'abril de 1979, 4) els esforços fets per connectar amb els professionals de tot Catalunya, dels Països Catalans i dels que es trobaven fora, 5) la voluntat d'entrar en contacte amb l'Associació Internacional de Sociologia i al mateix temps de renovar el panorama associatiu en l'Estat Espanyol des d'una perspectiva confederal, territorial i a partir de les noves generacions de sociòlegs que s'anaven incorporant a la professió. Això darrer va portar a iniciar uns primers contactes que desembocaren en una reunió a Madrid en el mes de juny de 1978 en què participaren les recents creades Associacions Castellana i Basca, junt amb la Catalana i on es va crear un "Comité de Enlace" encarregat de la seva coordinació i ampliació vers d'altres com la Canària, l'Aragonesa i l'Andalusa. Aquest procés portaria a constituir posteriorment la Federació d'Associacions de Sociologia de l'Estat Espanyol (FASEE). Però això ja son figures d'un altre paner que potser un altre dia també caldrà explicar.

Jordi Estivill

Gabinet d'Estudis Socials